

домоветъ си, да ни даде Правдата и съ нейната мѣрка да нѣримъ, да ни даде и Добродѣтеля. Христосъ носи и онѣзи велики методи, чрѣзъ които ще можемъ да съградимъ нашитѣ домове. Този е великиятъ Христосъ. Ще кажете: „Дѣ е?“ — Азъ го виждамъ сега, шепне на ушитѣ ви. Ето, виждамъ Христа, виждамъ го. А вие виждате ли го? Виждамъ го, виждамъ го, Христосъ шепне. Сега опрѣдѣлямъ, кой какво ще направи: нѣкой ще махне съ ржка на ухото си, а другъ ще слуша.

Мнозина мислятъ, че азъ искамъ да омагьосвамъ хората. Не, Христосъ ви говори. И знаете ли какво ви говори Христосъ? Ето какво слушамъ азъ: „Сърцата ви сж студени, отвънка има снѣгъ, слѣдователно, нѣмате провѣтряване, противодѣйствието тамъ има; любовъ ви трѣбва, любовъ, съ която да прѣдолѣете всичко; любовъ, която да стопли тѣзи ледени сърца, да ги стопли съ температура 100,000,000° да свѣтнатъ сърцата ви. Пакъ ви говори Христосъ. Знаете ли какво ви говори? — „Знания, знания ви трѣбватъ. Не ви трѣбватъ знания какъ да сготвите боба, какъ да сготвите пуйката, какъ да накълцате зелето, да направите кебапчета. Не това ви трѣбва, а знания, знания, да прѣдадете тази мъдростъ на вашитѣ дѣщери, синове, на вашитѣ мъже, на вашитѣ слуги, приятели и неприатели“.

Виждамъ Христа, той ви говори сега, и вие седите. Виждамъ една отлична картина: каточели седи енна мома, която очаква момъка, който идва сега и ѝ прѣдлага да се сгодятъ. Тя стои много сериозно. Азъ я виждамъ въ сериозна поза. Такава поза сте заели и вие, и азъ казвамъ: всичко е готово, само да не мрѣднете дѣзната ржка при ухото си. Момата казва: „Сега, като дойде момъкътъ, чакай да си помисля, да го взема ли, или не; да го взема, но имамъ другъ по-богатъ, по-учень, повече удобства ще ми създаде, само че той още не ми е прѣдложилъ.“ Тя рѣшава, мисли, колко сериозно мисли! Сериозно мисли, но за „онзи“! Нѣма какво да мисли: „Взимашъ ли ме, или не?“ — „Съ